



ת"פ 25107/09/19 - מדינת ישראל נגד אדם עוודאלה, מועאז עוודאלה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 25107-09-19 מדינת ישראל נ' עוודאלה ואח'

לפני בעניין:	כבוד השופט איתן כהן המאשימה נגד הנאשמים
מדינת ישראל	
1. אדם עוודאלה 2. מועאז עוודאלה	

גזר דין

כללי

1. הנאשמים הורשעו לאחר ניהול הליך הוכחות **בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות**, עבירה לפי סעיף 1274(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **והתנגדות למעצר**, עבירה לפי סעיף 147(1) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "**הפקודה**").

העובדות שבהן הורשעו הנאשמים בהכרעת הדין

2. הנאשמים 1 ו-2 אחים.

ביום 19.11.2018 בשעה 11:30 לערך הגיעו שלושה שוטרים בליווי נציג חברת חשמל לביתם של הנאשמים בצור באחר כדי לערוך חיפוש עקב חשד לנטילת חשמל. בהגיעם אל הבית הזדהו השוטרים והציגו את צו החיפוש לנאשם 2 ולאמו אשר אישרו להם להיכנס.

נציג חברת חשמל בדק את ארון החשמל בתוך הבית ואחר כך ירד יחד עם הנאשם 2 לבדוק ארון חשמל נוסף שנמצא בכניסה לבניין כשכל אותה עת המתינו השוטרים בתוך הבית.

בהמשך לכך, הגיע הנאשם 1 למקום שבו המתינו השוטרים, אמר להם לצאת החוצה ודחף את השוטר משה אברג'ל. בתגובה ביקש ממנו השוטר מאיר טוטיאן להירגע ומשלא נרגע, ליווה אותו לחדר סמוך כדי להרגיעו. בהגיעם לפתח החדר, תפס נאשם 1 את ידו של השוטר מאיר ועיקם אותה. בתגובה הודיע לו השוטר מאיר שהוא עצור בחשד לתקיפת שוטר. בשלב זה החלו להישמע צעקות מהחדר ובעקבות זאת נכנסו לחדר יתר השוטרים ואמם של הנאשמים.



נאשם 1 התנגד למעצרו תוך שהוא מכה את השוטרים מאיר ומשה באגרופים ובבעיטות. אמם של הנאשמים דחפה את השוטר משה מאחור בניסיון לשחרר את הנאשם 1, תוך שהשוטר שמואל אחונדוב ניסה להפריד בינה ובין השוטר משה.

במהלך מעצרו של נאשם 1, הגיע הנאשם 2 לחדר והיכה את השוטר שמואל מאחור ואחר כך הכה אותו במכות אגרופ בראשו. מיד לאחר מכן קפץ על השוטר משה והחל להיאבק בו ולהכותו באגרופים. בתגובה, הדף אותו השוטר משה באמצעות רגליו והוא נפל ארצה. בשלב זה שב השוטר משה וסייע לשוטר מאיר לאזוק את הנאשם 1.

לאחר נפילתו, ניסה הנאשם 2 להכות את השוטר שמואל וזה שלף אקדח טייזר ולאחר שהזהיר את הנאשם 2, ירה לעברו. הנאשם 2 רץ לכיוון הסלון ובתגובה ירה השוטר שמואל ירייה נוספת מאקדח הטייזר וקפץ עליו כדי לעצרו. הנאשם 2 היכה את השוטר שמואל באגרופים עד שלבסוף נעצר. לאחר שנאזק המשיך להיאבק והיכה את השוטר שמואל עם האזיקים בברכו.

תסקיר שירות המבחן

3. תסקיר שירות המבחן בעניין **הנאשם 1** הוגש ביום 14.11.2022. זאת, לאחר שהנאשם 1 לא התייצב לשתי פגישות שנקבעו לו בשירות המבחן ולאחר שבדין מיום 20.09.2022 החלטתי לתת לנאשם 1 הזדמנות נוספת להתייצב.

מהתסקיר עולה שהנאשם 1 בן 26, נשוי ואב לתינוק. הנאשם 1 עובד בבית מרקחת במשלוחים, הוא בעל 12 שנות לימוד ותעודת בגרות מלאה.

הנאשם 1 נעדר הרשעות קודמות.

בהתייחסו לעבירה הנוכחית, התקשה לקבל אחריות על מעשיו תוך שנטה לאמץ עמדה חסרת אונים, קורבנית, וללא מוקד שליטה פנימי. הנאשם 1 טען שחש מוטרד מכך שהופעלה נגדו סמכות אכיפה במרחב הפרטי שלו, ועל כן התנגד לשיתוף פעולה עם השוטרים. הנאשם 1 הכחיש שפעל באלימות כלפי השוטרים וראה בעצמו קורבן.

הנאשם 1 שלל נזקקות טיפולית תוך שטען שלא הייתה בעייתיות בהתנהגותו, שהוא אינו אלים, ושכבר הפיק את הלקחים הנדרשים מהמקרה.

כגורמי סיכון לעבריינות חוזרת, צוינו: דימוי עצמי נמוך; קושי לקבל סמכות; נטייה לזנחנות ולעמדה חסרת אונים ומתוסכלת; נטייה להשליך את ההתנהלות והדפוסים הפנימיים על גורמים חיצוניים; קושי בהתבוננות במניעים להתנהלותו ובבעייתיות שבמעשיו; תגובות אימפולסיביות, אלימות, ופוגעניות ללא קבלת אחריות; שלילת נזקקות טיפולית; פתיחת שני תיקי מב"ד חדשים בגין עבירות מתחום האלימות שבהם הוגשו כתבי אישום. בהקשר לתיקי המב"ד יש להעיר שחרף חשיפתו של המידע במסגרת התסקיר התעלמתי ממנו בבואי לגזור את הדין.



כגורמי סיכוי לשיקום, צוינו: היעדר עבר פלילי; גילוי כוחות ויכולות הבאים לידי ביטוי בתפקוד במסגרות לימוד ותעסוקה.

לאור כל האמור, העריך שירות המבחן ששילובו של הנאשם 1 בקבוצה טיפולית תאיין מעורבות חוזרת בפלילים. ברם כיוון שהנאשם 1 שלל נזקקות טיפולית והוא נעדר מוטיבציה להליך שכזה, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו.

שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית מוחשית בדמות צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב בן 180 שעות, והנאשם 1 הביע נכונות ראשונית לכך.

4. **הנאשם 2** זומן לשירות המבחן ולא התייצב. כאשר זימן אותו שירות המבחן בפעם הראשונה מסר בשיחה טלפונית שהוא אינו מכיר בהליך הפלילי שמתנהל נגדו וניתק את השיחה. ניסיונות חוזרים להשיגו, לא צלחו.

בדיון ביום 20.09.2022 החלטתי לאפשר לשני הנאשמים הזדמנות נוספת להתייצב לפני שירות המבחן. אולם גם לאחר הדיון, לא הגיע הנאשם 2 לפגישה שנקבעה עמו ולא הודיע דבר לשירות המבחן. בשיחה שערך עמו שירות המבחן טען ששכח ומסר שהוא נמצא בעבודה ואינו יכול להגיע. בעקבות התנהלותו זו לא הוגש תסקיר בעניינו.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

5. באת-כוח המאשימה, הגב' לאה כהן, עתרה לגזור על כל אחד מהנאשמים עונש בן שמונה חודשי מאסר בעבודות שירות, ולחלופין ארבעה חודשי מאסר בפועל והכול לצד עונשים נלווים.

אשר למתחם העונש ההולם, טענה שזה נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס.

בטיעוניה הדגישה את הערכים המוגנים שנפגעו ובהם ערך שמירת הסדר הציבורי, ערך שמירת שלטון החוק, ערך ההגנה על שלמות גופם של השוטרים, וערך הבטחת האפשרות למילוי תפקידם של השוטרים ללא מורא.

ב"כ המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירות והדגישה את חלקם הגדול של הנאשמים בעבירות ואת יכולתם להימנע מהן תוך שציינה לחומרה שמדובר בתקיפות חמורות, שארכו זמן, ולא נפסקו גם כאשר הודיעו השוטרים לנאשמים על מעצרים.

אשר לעונש המתאים בגדרי מתחם הענישה, טענה שיש למקם את עונשם של הנאשמים בחלק התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו.

בהקשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ביקשה להתחשב לקולה בכך שלנאשמים אין הרשעות קודמות. לחומרה ציינה את התרשמות שירות המבחן מהנאשם 1 שאינו מקבל אחריות על מעשיו ומתקשה



לראות את הבעייתיות שבהם. ובנוגע לנאשם 2 טענה שעל אף הזדמנויות שניתנו לו, הוא בחר שלא לשתף פעולה ולא התייצב בשירות המבחן.

את טיעוניה תמכה בפסיקה.

6. בא-כוח הנאשם 1 עו"ד מוסטפא יחיא, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בצו שירות לתועלת הציבור. לשיטתו, מתחם העונש ההולם שהציעה המאשימה, חמור בהשוואה לפסיקה הנוהגת ויש לקבוע מתחם הנע ממאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בעבודות שירות.

בטיעוניה הדגיש שהנאשם 1 נעדר עבר פלילי ועמד על נסיבות ביצוע העבירות תוך שציין שהעבירות נעברו בתחום ביתם של הנאשמים, שהנאשם 1 כשל בניסיונו להרחיק את השוטרים מהבית, ושהאירוע בכללותו אינו בעל חומרה יתרה בהשוואה למקרים אחרים. ב"כ הנאשם 1 ציין את חלופי הזמן מעת שנעברו העבירות אשר עומד על למעלה מ- 4 שנים שבמהלכן נישא הנאשם 1. את דבריו חתם בבקשה לנהוג בנאשם 1 במידת הרחמים. את טיעוניה תמך בפסיקה.

7. באת-כוח הנאשם 2 עו"ד מונא שיח' אחמד, ביקשה לגזור על הנאשם 2 צו שירות לתועלת הציבור.

לעניין מתחם העונש ההולם, הצטרפה לטיעוניה של ב"כ הנאשם 1 וטענה שהמתחם שהציעה המאשימה חריג בחומרתו וכי בקשת המאשימה לגזור מאסר בפועל סותרת את עמדתה העונשית לאורך ההליך כולו.

בטיעוניה הדגישה את נסיבות ביצוע העבירות וטענה שהנאשמים פעלו בתוך ביתם ולא עשו את מעשי העבירה בו זמנית. עוד הדגישה שהנאשם 2 קיבל את השוטרים בסבר פנים יפות ושיתף עימם פעולה ורק לאחר שראה שהתפתחה מהומה שבה היה מעורב אחיו, התערב ועבר את העבירות. לדבריה מדובר במעידה חד פעמית בנסיבות חריגות שיש להעניק להן משקל ראוי.

ב"כ הנאשם 2 ביקשה להתחשב בהיעדרן של הרשעות קודמות ובחלופי הזמן מיום האירוע אשר עומד על למעלה מ-4 שנים שבמהלכן לא נפתחו נגד הנאשם 2 תיקים חדשים. נוסף על אלה ביקשה להתחשב בכך שהנאשם 2 נשוי, אב לתינוק בן שישה חודשים, ועובד במספר מקומות עבודה. משום כך, טענה, אם יוטל על הנאשם 2 מאסר ולו בעבודות שירות, תיפגע תעסוקתו, ייפגע הוא, ותיפגע משפחתו התלויה בו.

דברי הנאשמים

8. הנאשמים ויתרו על זכותם למילה האחרונה והסתפקו בדברי באי-כוחם.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

9. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת

עמוד 4



מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. **הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו** הם אלה: ערקהגנה על שוטרים במסגרת עבודתם; ערך מניעת הפגיעה ביכולתם של גורמי אכיפת החוק למלא את תפקידם; ערך ההגנה על שלטון החוק.

אדגיש שתקיפת שוטרים שעה שהם ממלאים את תפקידם על פי דין, מגלמת בתוכה חומרה כפולה. מדובר באלימות אשר פוגעת בגופם, בשלוות נפשם, בחירות פעולתם, ובכבודם של השוטרים עצמם - מחד גיסא, ובמישור רחב יותר, נפגעים גם שלטון החוק, חובת הציות לחוק ויכולתם של השוטרים למלא את תפקידם בשמירת הסדר הציבורי ובהגנה על בטחון הנפש והרכוש - מאידך גיסא. לפיכך גילה המחוקק דעתו להחמיר בעבירות נגד שוטרים בקובעו לצדן עונש מזערי. כידוע על תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274 לחוק שהיא עבירה מסוג פשע, נקבע עונש מאסר מקסימלי בן חמש שנות מאסר ולא פחות משלושה חודשים.

11. **למידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף ממשי ובלתי מבוטל. הנאשמים נקטו באלימות כלפי השוטרים שכללה דחיפות, בעיטות, אגרופים והנאשם 1 עיקם את ידו של השוטר מאיר.

12. לענין **מדיניות הענישה הנוהגת**, בחינת הפסיקה מעלה שבתי המשפט גזרו על נאשמים במעשים דומים או קרובים עונשים אשר כוללים רכיב עיקרי בדמות מאסר בפועל או בעבודות שירות, ובמקרים בעלי נסיבות מיוחדות, נגזרו צווי שירות לתועלת הציבור והכול לצד עונשים נלווים.

לצורך גיבוש מסקנותי עיניתי, בין היתר, בפסקי הדין שלהלן:

א. רע"פ 4244/19 **טובול נגד מדינת ישראל** (26.06.2019): ביהמ"ש העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ונידון **למאסר בפועל למשך חודש ויום אחד לצד מאסר על תנאי**. בנסיבות התיק, הגיעו שלושה שוטרים לדירת הנאשם וביקשו לעכבו לחקירה. הנאשם דחף את אחד השוטרים ובהמשך צעק והשתולל תוך שהפיל את עצמו ואת השוטר לארץ. שוטר נוסף שנכח במקום ניגש לסייע במעצר וננשך על-ידי הנאשם בבטנו באופן שגרם לו לחבלה בדמות נפיחות ואדמומיות. ביהמ"ש השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין חודש אחד ל-12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם סירב לפנות לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

ב. רע"פ 4130/12 **אסעד נ' מדינת ישראל** (24.5.2012): בית המשפט העליון



דחה, בקשת רשות ערעור של שני נאשמים שהורשעו בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות וחבלה במזיד לרכוש. הנאשמים נידונו לשישה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ותשלום פיצוי לאחד השוטרים. בנסיבות התיק, הגיעו שוטרים לביתם של הנאשמים כדי לערוך חיפוש ולעצור את אחיהם. בעקבות דין ודברים שהתפתח בין השוטרים לנאשמים, דחפו הנאשמים את השוטרים הכו אותם בבעיטות ואגרופים, התנגדו למעצר ושברו לאחד השוטרים את מכשיר הטלפון הנייד. ערעור הנאשמים לבית המשפט המחוזי על גזר דינו של בית משפט השלום אשר קבע שיש להחמיר בענישת הנאשמים בשל חומרת מעשיהם ועברם הפלילי, נדחה.

ג. רע"פ 1961/11 שעבאן נגד מדינת ישראל (10.03.2011): ביהמ"ש העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בהפרעה לשוטר ובאיומים, ונידון ל- 7 חודשי מאסר ולהפעלת תנאי בן 5 חודשים, שאותו יישא במצטבר. בנסיבות התיק, בעת שבאו שוטרים לביתו של הנאשם לשם איכפת פקודת מאסר מטעם ההוצאה לפועל, ניסה הנאשם לברוח דרך חלון ביתו. לאחר שלא הצליח בכך, איים על השוטרים בכך שאמר להם שיפגע במי שהוציא את פקודת המאסר ויהרוג את אחד השוטרים. כאשר ניסו השוטרים לכבול את הנאשם, בעט בהם כדי להשתחרר מאחיזתם. לאחר שבני משפחתו של הנאשם השתוללו במקום, הצליח הנאשם להשתחרר מאחיזת השוטרים ולברוח.

ד. ע"פ (י-ם) 33814-05-17 פרץ נגד מדינת ישראל (08.05.2018): ביהמ"ש המחוזי דחה את ערעורו של נאשם שהורשע בתקיפת שוטר ושנידון לחודשיים מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים. בנסיבות התיק, בעת ששוטר רשם דו"ח לחובת הנאשם, תפס הנאשם את ידו של השוטר, חטף מידיו את תעודת הזהות שלו והשליך אותה לשיחים תוך שאמר לשוטר: "אתה לא יודע עם מי אתה מתעסק", וכן: "אני לא בא אתך לשום מקום". בהמשך דחף את השוטר ולא אפשר לו לאוזקו. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם את המעשים - עומד בצדו הנמוך על צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב - ובצדו המחמיר עומד על שישה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס. ביהמ"ש המחוזי קבע שלא נפלה טעות בגזר דינו של בית-משפט קמא, הן במתחם הענישה שנקבע, והן בעונש המתאים בגדרי המתחם.

ה. ע"פ (י-ם) 10940-09-17 מדינת ישראל נגד סרוסי (21.01.2018): ביהמ"ש המחוזי קיבל את ערעור המדינה על הכרעת הדין והרשיע את הנאשם בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות חלף עבירה של תקיפת שוטר, ובאיומים. עונשו של הנאשם, שנידון בבימ"ש השלום לצו של"צ ולמאסר על תנאי, נותר על כנו. בנסיבות התיק, הגיעו שוטרים לביתו של הנאשם עקב דיווח על אירוע של אלימות במשפחה. הנאשם איים על השוטרים תוך שהוא מניף לעברם מקל. כשנעצר התנגד למעצרו, דחף את אגרופו ופגע בפניו של אחד השוטרים בעת שבידו השנייה אחז את ידו של השוטר בחוזקה, לחץ על תרסיס פלפל ודחף את השוטר בראשו עד אשר ניתז תרסיס פלפל על פניו של השוטר. כתוצאה מכך, נפלו הנאשם והשוטר על הדשא. בימ"ש השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר בן מספר חודשים בעבודות שירות ועד



מאסר ממש למשך 12 חודשים, אולם החליט לסטות לקולה מהמתחם משיקולי שיקום.

ו. ת"פ 6747-05-15 מדינת ישראל נ' קרדי (15.3.2016): הנאשם נידון לעשרים ואחת ימי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, שלושה חודשי מאסר על תנאי ועונשים נלווים, לאחר שהורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בהפרת הוראה חוקית, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ואיומים. בית המשפט התחשב בגילו הצעיר של הנאשם, בנסיבות חייו ובנטילת האחריות של הנאשם.

בנסיבות התיק, בעקבות אירוע הקמת רעש, הגיעו שוטרים לבית ומצאו שהנאשם שוהה בו בניגוד לצו הרחקה שניתן נגדו. בעקבות בקשתם מהנאשם שיציג להם תעודת זהות, קילל אותם הנאשם ולאחר שהודיעו לו שהוא עצור הוסיף לקללם, איים עליהם, אחז את אחד השוטרים בגרונו ובפניו, דחף את השוטרים ונשך אחד מהם. מעשיו של הנאשם גרמו לפציעתם של שני שוטרים.

ז. ת"פ 29318-11-11 מדינת ישראל מנחמוב (15.7.2014): הנאשם נידון ל-6 **חודשי מאסר על תנאי, צו של"צ בן 100 שעות, ופיצוי למתלונן**, לאחר שהורשע על פי הודאתו בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. בית המשפט התחשב בנטילת האחריות המידית של הנאשם, ב-"סולחה" שנערכה בינו למתלוננים, בתסקיר החיובי, בנסיבותיו האישיות ובעברו הפלילי הישן.

בנסיבות התיק, ביקש הנאשם להיכנס למתחם פארק יחד עם שתי נערות. שוטרים שהיו במקום סירבו להכניס את הנערות. הנאשם דחף את אחד השוטרים ומשהגיע שוטר אחר לאחוז בו, היכה בו הנאשם באגרופיו וגרם לנפיחות בשפתו.

ח. ת"פ 411-11-12 מדינת ישראל נ' אבו מדיגם (27.01.2014): הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון באיומים ותקיפות שוטרים ונידון **לחודש מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 4,000 ₪**. בגזירת העונש העניק בית המשפט משקל למצבו הרפואי. בנסיבות התיק, הגיעו שוטרים יחד עם נציגי הביטוח לאומי לחצר בית כדי לממש צו של המוסד לביטוח הלאומי. הנאשם שמתגורר בסמוך לאותו בית, הבחין בשוטרים, וצעק לעברם, סירב להזדהות ואיים עליהם. בהמשך לכך חלה הסלמה באירוע והנאשם תקף את אחד השוטרים בכך שדחף אותו בשתי ידיו, הכה שוטר אחר במכת אגרוף בעינו, ונשך שוטר שלישי בידו בחוזקה. כתוצאה ממעשיו הנאשם נגרמה לאחד השוטרים חבלה של ממש בדמות סימן נשיכה באמה עם נפיחות קלה, ולשוטר אחר נגרמו חבלות של ממש בדמות חתך ביד ורגישות באזור בית החזה.

13. בהקשר לפסקי הדין דלעיל אזכיר את ההבדל שבין טווח הענישה המקובל בפסיקה ובין מתחם העונש ההולם. בעוד שטווח הענישה הוא נתון אשר מבוסס על הדין הנוהג ומשקף ביטוי ענישה שונים למעשים דומים או קרובים, הרי שמתחם העונש ההולם הוא הכרעה ערכית של בית המשפט בדבר מדיניות הענישה



הראויה בתיק הקונקרטי, הכרעה שמבוססת על שורה של שיקולים שהפסיקה הנוהגת היא רק אחד מהם.
(ראו: ע"פ 3877/16 ג'אבלי נגד מדינת ישראל 17.11.2016); ע"פ 12063-04-15 בראונר נגד מדינת ישראל (20.07.2015)).

14. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **היעדר תכנון שקדם לביצוע העבירה;** מעשיהם של הנאשמים לא תוכננו מראש, אלא היו בגדר התפרצות אלימה וספונטאנית בתגובה לנוכחות השוטרים בביתם ובתגובה לאירוע שהתפתח בעקבות התנהגותו של הנאשם 1.

ב. **חלקם היחסי של הנאשמים בביצוע העבירה;** הנאשמים נושאים באחריות למעשיהם באירוע כל אחד בהתאם לחלקו. אולם הנאשם 1 הוא הגורם שהצית את האירוע והוא זה שנקט ראשון באלימות. הנאשם 1 גרם להשתלשלות האירועים האלימה בהתנהגותו התוקפנית והמתריסה כלפי השוטרים והוא שהסלים את האירוע בכך שתקף אותם אגב ניסיונותיו לגרשם מביתו שלא כדן. אשר לנאשם 2, נכון, הלה שיתף פעולה עם השוטרים, קיבל אותם בהבנה ובנימוס, ואף ליווה את איש חברת החשמל במהלך הבדיקה שנערכה בבית. ברם לאחר שהנאשם 1 נהג באלימות כלפי השוטרים ואלה נאלצו לעוצרו, במקום להוות גורם ממתן ומרגיע, תקף אף הוא את השוטרים עד שאלה נאלצו להשתמש באקדח טייזר כדי לרסנו. מכל האמור עולה שהנאשם 1 נושא באחריות מוגברת בהשוואה לנאשם 2.

ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה;** הנאשמים נהגו באלימות כלפי השוטרים ובכך העמידו אותם בסיכון לפגיעה גופנית. פוטנציאל הפגיעה היה ממשי ומשמעותי ונגזר מהאלימות הבלתי מרוסנת שבה נקטו הנאשמים כלפי השוטרים - איש כפי חלקו.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, מצאתי שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין מאסר קצר עבודות שירות לצד מאסר על תנאי וקנס, ועד לשנת מאסר לצד מאסר על תנאי וקנס.

16. במקרה זה לא מצאתי שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשמים

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה



ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות בנוגע לנאשם 1:

א. הפגיעה של העונש בנאשמים לרבות בשל גילם ובבני משפחתם;

הנאשם 1 צעיר כבן 26 ללא הרשעות קודמות. הנאשם 2 צעיר כבן 27 וחצי אף הוא ללא הרשעות קודמות. הטלת מאסר ולו בעבודות שירות תפגע בנאשמים במישור התעסוקתי, הכלכלי, הרגשי, והמשפחתי וכך גם יפגעו בני המשפחה התלויים בהם לפרנסתם. נוסף אלה יש להביא בחשבון את האפקט הקרימינוגני של המאסר, דהיינו מאסר בכלל, ומאסר ממושך בפרט, מעודד נטייה לעבריינות ומגדיל את הסיכוי שהאסיר יעבור עבירות עם שחרורו.

ב. אי נטילת האחריות של הנאשמים על מעשיהם; שני הנאשמים

כפרו באשמה וניהלו את התיק. שירות המבחן התרשם שהנאשם 1 מצמצם מחומרת מעשיו ומתקשה לקבל עליהם אחריות. הנאשם 2 מסר לשירות המבחן שהוא אינו מכיר בהליך הפלילי שמתנהל נגדו ודבריו אלה מדברים בעד עצמם. שני הנאשמים ויתרו על זכותם למילה אחרונה ולא התנצלו או הביעו חרטה על מעשיהם. נכון הוא שלכל נאשם שמורה זכותו לטעון לחפותו ואין לזקוף זאת לחובתו. ברם נאשם שאינו מודה, אינו מכה על חטאו, אינו מתחרט, אינו מפנים את חומרת מעשיו, ולא עושה כל מאמץ לתיקון דרכיו, לא יוכל ליהנות מההקלות השמורות למי שהודה.

ג. חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה; מעת שנעברו העבירות חלפו

למעלה מ-4 שנים. כתב האישום הוגש ביום 10.09.2019 כך שהמאשימה לא השתתתה בהגשתו ואין הצדקה להתחשב בנאשמים מטעם זה. עם זאת אתחשב בחלופי הזמן במובן זה שבמהלכו לא נפתחו לחובת הנאשם 2 תיקים חדשים כלל, ולחובת הנאשם 1 לא נפתחו תיקים בעבירות נגד שוטרים.

ד. היעדר עבר פלילי, שני הנאשמים ללא הרשעות קודמות בפלילים.

18. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ובפרט לגילם הצעיר של הנאשמים, לאורח חייהם הנורמטיבי, ולחשש לפגיעה בפרנסתם אשר תשליך על יכולתם לתפקד באורח תקין בעתיד, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את עונשם של הנאשמים **בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם דהיינו לגזור עליהם תקופה מאסר קצרה בעבודות שירות בכפוף להתאמתם, לצד מאסר על תנאי וקנס.**

19. כאמור לא מצאתי שיש לסטות מהמתחם משיקולי שיקום ואת ההתחשבות בשיקולים המקלים הבאתי לידי



ביטוי באורך תקופת המאסר בהבדל מעצם הטלתו.

סוף דבר

20. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה השונים - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

את הנאשם 1 דנתי לאלה:

א. **מאסר בן 45 יום שאותו יישא הנאשם 1 בעבודות שירות בכפוף להתאמתו.** אם לא יימצא מתאים יישא את מאסרו במאסר ממש.

ב. **מאסר בן חודשיים שאותו לא יישא הנאשם 1 אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום עבירת אלימות נגד שוטרים ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.**

ג. **קנס בסך ₪ 2,000 או 10 ימי מאסר תמורתו.** הקנס ישולם בארבעה תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 01.03.2023. יתר התשלומים ישולמו בכל אחד בחודש בשלושת החודשים העוקבים.

אם לא ישולם תשלום במועדו תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי ותישא הפרשי הצמדה וריבית מיום התשלום המיועד ועד ליום התשלום המלא בפועל.

את הנאשם 2 דנתי לאלה:

ד. **מאסר בן 30 יום שאותו יישא הנאשם 2 בעבודות שירות בכפוף להתאמתו.** אם לא יימצא מתאים יישא את מאסרו במאסר ממש.

ה. **מאסר בן חודשיים שאותו לא יישא הנאשם 2 אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום עבירת אלימות נגד שוטרים ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.**

ו. **קנס בסך ₪ 1,500 או 7 ימי מאסר תמורתו.** הקנס ישולם בשלושה תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 01.03.2023. יתר



התשלומים ישולמו בכל אחד בחודש בשני החודשים העוקבים.

אם לא ישולם תשלום במועדו תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי ותישא הפרשי הצמדה וריבית מיום התשלום המיועד ועד ליום התשלום המלא בפועל.

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות שירות בשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום תימנה מיום פרסום גזר הדין המשלים.

ניתן היום, י' שבט תשפ"ג, 01 פברואר 2023, במעמד הצדדים.